

var dansk industri mere i tvivl om værdien af Fase 2, idet man frygtede, at den forberedende prøvning i realiteten ville blive anset for bindende af de nationale patentmyndigheder i modstrid med planens grundtanke.

Udvalgets konklusion på dette tidspunkt var, at en eventuel dansk tilslutning burde omfatte såvel planens Fase 1 som Fase 2 for at åbne mulighed for, at interesserede danske ansøgere også skal kunne benytte sig af Fase 2.

Det må dog understreges, at denne bedømmelse fandt sted i 1970, d.v.s. før de egentlige forhandlinger om det europæiske patentsystem. Det var imidlertid udvalgets opfattelse, at Danmark burde støtte PCT-planen, uanset hvorledes planerne om et regionalt patentsamarbejde inden for Europa måtte udvikle sig.

Industrirådet har udtalt, at Danmark ved ratifikation af traktaten bør tage forbehold over for Fase 2, og man ønsker, at rådet på ny høres, forinden Danmark eventuelt frafalder dette forbehold. Under forudsætning heraf kan Industrirådet anbefale, at Danmark ratificerer PCT. Denne holdning har tilslutning fra Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse. Også Dansk Forening til Fremme af Opfindelser ønsker, at der skal tages forbehold over for Fase 2. Industrien, der repræsenterer flertallet af ansøgerne, har således interesse i at få adgang til at opnå internationale nyhedsundersøgelsesrapporter, men efter det anførte ikke prøvningsrapporter.

Herefter vil det næppe blive aktuelt for Danmark at slutte sig til PCT's Fase 2, men kun Fase 1.

Det er imidlertid et spørgsmål, der bør finde sin endelige afgørelse under den nævnte EF-konsultation.

Europarådets Lovkonvention.

Lovkonventionen giver ligesom Den europæiske Patentkonvention mulighed for at tage forbehold med hensyn til næringsmidler og lægemidler, men forbeholdet skal tages tilbage senest 10 år efter konventionens ikrafttræden for vedkommende land. Den tilsvarende frist er i Den europæiske Konvention 10 år fra konventionens første ikrafttræden. Lovkonventionen tillader ligesom Den europæiske Konvention ikke forbud mod patent på fremgangsmåder til fremstilling af næringsmidler. EF-landene har formentlig til hensigt at ratificere Lovkonventionen, men i denne henseende råder en vis usikkerhed, især på baggrund af den til EF-patentkonventionen knyttede deklaration om samarbejde om harmonisering af de nationale lovgivning-

ger med henblik på ratifikation. Tiltræder Danmark Den europæiske Konvention uden forbehold for lægemidler og næringsmidler, vil også Lovkonventionen kunne ratificeres uden forbehold.

VI.

Forholdet til grundlovens § 20.

En dansk tiltrædelse af de europæiske konventioner vil indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent, der har samme virkning her i landet som et patent meddelt af danske myndigheder. Et sådant patent skal for fællesmarkedslandenes vedkommende efter overgangsperioden på 10 år udgøre et fællesskabspatent gældende som ét patent for samtlige fællesmarkedslande.

Den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af europæiske patenter vil blive udøvet udelukkende af fællesorganer, som – bortset fra EF-domstolen – vil blive oprettet med tilknytning til Den europæiske Patentmyndighed. EF-patentet kan endvidere kun kendes ugyldigt af disse »patentdomstole«. De nationale domstole bevarer derimod i princippet kompetencen til at afgøre andre retstvister vedrørende europæiske og fællesskabspatenter.

Der kan på denne baggrund være anledning til at rejse spørgsmål om, hvorvidt de nævnte konventioner er omfattet af grundlovens § 20, således at de må gennemføres i overensstemmelse med den særlige procedure i § 20, stk. 2.

§ 20 har følgende ordlyd:

»§ 20. Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.

Stk. 2. Til vedtagelse af lovforslag herom kræves et flertal på fem sjettedele af folketingets medlemmer. Opnås et sådant flertal ikke, men dog det til vedtagelse af almindelige lovforslag nødvendige flertal, og opretholder regeringen forslaget, forelægges det folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter de for folkeafstemninger i § 42 fastsatte regler.«

Denne bestemmelse, der blev indsat i grundloven af 1953, bygger på en forudsætning om, at udøvelse af offentlig myndighed i forhold til borgerne som led i det danske forfatningsretlige system normalt kun kan ske ved myndigheder, der er danske i den forstand, at de på sædvanlig måde